

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/114/2018
Identifikačné číslo spisu:	8215200454
Dátum vydania rozhodnutia:	17.04.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:8215200454.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne Slovenský plynárenský priemysel, a. s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 44/a, IČO: 35 815 256, zastúpenej TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej H. G.Á., narodenej XX. XX. XXXX, bývajúcej v L., F.Ú. XX, zastúpenej JUDr. Ivanom Savčákom, advokátom so sídlom v Bardejove, Partizánska 45, o zaplatenie 689,52 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 2C/68/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 31. októbra 2017, sp. zn. 12Co/29/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Bardejov sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej zaplatenia istiny 689,52 eura s príslušenstvom titulom nezaplatených úhrad za služby poskytnuté jej na základe Zmluvy o dodávke plynu pre odberateľov kategórie domácnosť.

2. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 29. júna 2016 sp. zn. 2C/68/2015 konanie v časti o zaplatenie 145 eur zastavil, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol o trovách konania. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že v danej veci ide o drobný spor podľa § 200ea ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O. s. p.“), na rozhodnutie ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie podľa § 115a ods. 2 O. s. p. Súd prvej inštancie mal rovnako za to, že pojednávanie nie je potrebné nariadiť, pretože vec je možné spravodlivo rozhodnúť na základe skutkových okolností zistených z predložených listín stranami sporu.

3. Proti zamietajúcemu výroku predmetného rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 31. októbra 2017, sp. zn. 12Co/29/2017 tak, že ho v odvolaní napadnutej časti ako vecne správny potvrdil stotožňujúc sa

prítom s jeho odôvodnením a zároveň rozhodol o trovách odvolacieho konania.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie. Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom podľa § 431 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p. alebo Civilný sporový poriadok“) tvrdiac, že súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) C. s. p.]. Súd prvej inštancie pochybil, keď nenariadil pojednávanie, keďže žalobkyňa výslovne žiadala pojednávanie nariadiť. Súd prvej inštancie nemal splnené zákonom požadované podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 1 písm. c) O. s. p., čo aj namietala v odvolaní, ale s touto jej námietkou sa odvolací súd žiadnym spôsobom nevysporiadal. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu žalobkyne uviedla, že podľa jej názoru žalobkyni nebola znemožnená realizácia jej procesných práv, a preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie ako nedôvodné zamietol.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., že ide o dovolanie, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 C. s. p.), zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza nasledovné:

7. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

8. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. V preskúmvanej veci žalobkyňa odôvodňovala prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) C. s. p.

9. Podľa § 420 písm. f) C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces je treba rozumieť taký nesprávny postup súdu, ktorý sa prejavuje v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, vymykajúcich sa nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca. Podstatou tohto práva je zabezpečiť fyzickým a právnickým osobám možnosť domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty, ktoré im právny poriadok priznáva. V preskúmvanej veci žalobkyňa vymedzila zmatečnosť vadu v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia tým, že sa odvolací súd nezaoberal ňou namietaným nesprávnym postupom súdu prvej inštancie, ktorý vo veci nenariadil pojednávanie aj napriek tomu, že žalobkyňa s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania výslovne nesúhlasila.

10. V nadväznosti na tvrdenie žalobkyne, že sa odvolací súd nezaoberal jej námietkou, ktorou poukazovala na nesprávny postup súdu prvej inštancie pri nenariadení pojednávania najvyšší súd pripomína, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred dovolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia v takomto prípade postačí, ak odvolací súd v rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie a musí byť preto posudzované v kontexte s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým, ako už bolo uvedené, vytvára organickú jednotu. Nemožno preto prisvedčiť žalobkyni, že sa odvolací súd nezaoberal jej námietkou o nesplnení predpokladov na prejednanie veci bez nariadenia pojednávania. V preskúmvanej veci treba

vychádzať zo záveru konajúcich súdov, že pojednávanie netreba nariadiť, keďže ide o drobný spor.

11. Najvyšší súd sa následne zaoberal námietkou žalobkyne, že v danom prípade neboli splnené zákonné predpoklady na prejednanie veci bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa § 115a ods. 1 O. s. p. (ako zákona účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali. Podľa odseku 2 pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

13. Ustanovenie § 115a O. s. p. je výnimkou zo zásady, že ak súd rozhoduje vo veci samej, nariadi pojednávanie. Pojednávanie nemusí nariadiť len v prípade, ak zákon *expressis verbis* ustanoví, že pojednávanie netreba nariaďovať a sú súčasne naplnené všetky predpoklady uvedené v § 115a a to, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu, ak možno vo veci rozhodnúť iba na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a ak účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali.

14. Podľa § 115a ods. 2 O. s. p. však uvedené predpoklady nemusia byť naplnené v drobných sporoch. Za drobné spory sa považujú spory uvedené v § 200ea ods. 1 O. s. p., t. j., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania 1.000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

15. Výššie citované ustanovenie umožňuje súdu v drobných sporoch rozhodnúť bez nariadenia pojednávania bez ohľadu na splnenie zákonom predvídaných predpokladov (§ 115a ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ súd prvej inštancie v súlade s procesným predpisom túto možnosť využil a vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, postupoval v súlade so zákonom a preto nejde o nesprávny procesný postup, ktorým by znemožnil žalobkyni, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 415/2014).

16. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

17. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanej úspešnej v dovolacom konaní priznal ich plnú náhradu, a to uložením povinnosti žalobkyni zaplatiť náhradu týchto trov s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 1 a 2 C. s. p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.